

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

18 Ιουλίου

Η 18η Ιουλίου είναι η 199η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο (200ή σε δίσεκτα έτη). Υπολείπονται 166 ημέρες.

Αργίες και εορτές

Ορθόδοξη Εκκλησία

Στεφάνου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ιωάννου μητροπολίτου Χαλκηδόνος, Μαρτύρων Αιμιλιανού, Παύλου, Θεής και Ουαλεντίνης (†363), Μαρκέλλου, Δασίου, Μάρωνος

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1826 – Σε μάχη στο χωριό Μεχμέταγα (Γαρέα Μαντινείας) οι ελληνικές δυνάμεις συντρίβουν τους Τουρκοαιγύπτιους σκοτώνοντας περισσότερους από 300 εκθρούς.

1870 – Η Πρώτη Σύνοδος του Βατικανού θεσπίζει το δόγμα του αλάθτου του Πάπα.

1918 – Παρουσιάζεται στην Αθήνα με σημαντική επιτυχία η οπερέτα Ο Βαφτιστικός του Θεόφραστου Σακελλαρίδη.

1925 – Εκδίδεται Ο Αγών μου του Αδόλφου Χίτλερ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1918 – Νέλσον Μαντέλα, Νοτιοαφρικανός πολιτικός

1921 – Τζον Γκλεν, Αμερικανός αστροναύτης και γεωργιστής

1950 – Κώστας Ελευθεράκης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1977 – Πηνελόπη Αναστασοπούλου, Ελληνίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια

1985 – Παναγιώτης Λαγός, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1987 – Βαγγέλης Οικονόμου, Έλληνας ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1610 – Καραβάτζιο, Ιταλός ζωγράφος

1817 – Τζέιν Όστεν, Αγγλίδα συγγραφέας

1907 – Εκτόρ Μαλό, Γάλλος συγγραφέας

1909 – Νεόφυτος Η', Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

1920 – Άγγελος Βλάχος, Έλληνας συγγραφέας και διπλωμάτης

1941 – Διονύσιος Λαυράγκας, Έλληνας συνθέτης

1955 – Ιωάννης Πολυχρονόπουλος, Έλληνας πολιτικός

1989 – Μαρίκα Νέζερ, Ελληνίδα ηθοποιός

1990 – Γεώργιος Τσιτσάρας, Έλληνας πολιτικός

1998 – Φλέρυ Νταντωνάκη, Ελληνίδα τραγουδίστρια

2002 – Ευάγγελος Βλασσόπουλος, Έλληνας πολιτικός

2006 – Ιωάννης Χατζηφώτης, Έλληνας φιλόλογος

Νέλσον Μαντέλα

Ο Νέλσον Μαντέλα (Nelson Rolihlahla Mandela, γεννήθηκε στις 18 Ιουλίου του 1918 στο χωριό Μβέζο (Mvezo) της περιοχής Τράνσκεϊ της Νότιας Αφρικής και απεβίωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2013 συγκεκριμένα στην Οικία Χάουτον). Ήταν αγωνιστής της Νότιας Αφρικής και στη συνέχεια πολιτικός και ο πρώτος έγχρωμος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής (1994-1999). Από το 1998 μέχρι το 1999 διετέλεσε Πρόεδρος του Κινήματος των Αδεσμεύτων. Δικηγόρος στο Γιοχάνεσμπουργκ, έγινε μέλος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου ANC (African National Congress) το 1944. Πήγε στο Γιοχάνεσμπουργκ επειδή οι γονείς του ήθελαν να τον παντρέψουν χωρίς να το θέλει αυτός. Για 20 χρόνια τέθηκε επικεφαλής στη μεγάλη εκστρατεία κατά της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής. Πριν εκλεγεί πρόεδρος, ήταν από τους επικεφαλής του κινήματος κατά του Απαρτχάιντ και ενεργό μέλος του ANC. Φυλακίστηκε για 27 χρόνια από το καθεστώς των λευκών. Ο Νέλσον Μαντέλα αποφυλακίστηκε το Φεβρουάριο του 1990, αφού ο πρόεδρος Φρεντερίκ ντε Κλερκ αναγνώρισε το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο και ανέστειλε τις εκτελέσεις.

Ο Νέλσον Μαντέλα αμέσως παρότρυνε τις ξένες δυνάμεις να μην ελαττώσουν την πίεση που ασκούσαν στη νοτιοαφρικανική κυβέρνηση για

συνταγματική μεταρρύθμιση. Η απελευθέρωσή του το 1990 σημάδεψε την απαρχή θεμελιακών αλλαγών στο Νοτιοαφρικανικό κράτος, που οδήγησαν στην πτώση του ρατσιστικού του καθεστώτος. Το 1993 του απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης που το μοιράστηκε με τον τότε πρόεδρο Φρεντερίκ Ντε Κλερκ. Το 1994 έγινε ο πρώτος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής σε εκλογές που επιτράπηκε να ψηφίσουν λευκοί και μαύροι. Έχασε τον γιο του από AIDS και τον άλλο σε τροχαίο ατύχημα, το 1969 (σε τροχαίο έχασε και τη δισέγγονή του, το 2010). Από τότε ο Νέλσον Μαντέλα έγινε εξαιρετικά δραστήριος κατά του AIDS. Ο ίδιος δήλωνε ότι ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί το AIDS ως φυσιολογική ασθένεια είναι να μην το κρύβουμε και να κάνουμε τους ανθρώπους να σταματήσουν να το θεωρούν κάτι που χτυπά ορισμένα άτομα τα οποία πηγαίνουν στην κόλαση και όχι στον παράδεισο.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΩΝ

Κατά τον Νιάλ Φέργκιουσον, έναν από τους ενδιαφέροντες ιστορικούς της αμερικανικής σχολής, χώρες με ανεπτυγμένα πιστωτικά συστήματα έχουν περισσότερες ευκαιρίες ανάπτυξης και προόδου. Το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι αλήθεια πως δεν έχει τέτοιο πρόβλημα. Ωστόσο, στις ιδιαίτερες οικονομικές συνθήκες της μακρόχρονης κρίσης εμφανίζει σημάδια αδυναμίας και δυσκολίας να ανταποκριθεί στον βασικό ρόλο του, που δεν είναι άλλος από αυτόν της χρηματοδότησης της οικονομίας.

Οι τέσσερις συστημικές τράπεζες μοιάζουν εγκλωβισμένες στο προβληματικό τους παρελθόν, στη διαχείριση δηλαδή των λεγόμενων «κόκκινων» δανείων, τα οποία δεσμεύουν και σχεδόν ακινητοποιούν τις διοικήσεις τους.

Επιπλέον οι πολλές ανακεφαλαιοποιήσεις δημιούργησαν ένα απολύτως γραφειοκρατικό πλέγμα υποχρεώσεων που επίσης ακινητοποιεί και δεσμεύει. Και το χειρότερο, το πλήθος των δικαστικών εκκρεμοτήτων καταδιώκει όλη την ιεραρχία, δεν επιτρέπει ευελιξία, ούτε ευνοεί την ανάληψη ρίσκου, που αποτελεί τη βασική προϋπόθεση για αποτελε-

σματική άσκηση οποιασδήποτε τραπεζικής εργασίας.

Με άλλα λόγια, την ώρα που διαμορφώνονται κάποιες προϋποθέσεις για την ανάκαμψη της οικονομίας, το τραπεζικό σύστημα της χώρας δεν δύναται.

Οι τράπεζές μας είναι σχεδόν μη χρηματοδοτήσιμες, δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσουν τους απαιτούμενους πόρους που χρειάζεται η οικονομία, ενώ οι διοικήσεις τους βραδυπορούν χαρακτηριστικά, δεν επιδεικνύουν την απαιτούμενη αποφασιστικότητα προκειμένου να απαλλαγούν από τα προβληματικά δάνεια του παρελθόντος και έτσι να ισχυροποιηθούν και να επανεκκινήσουν.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που περιγράφουν τους τραπεζίτες μας ως φοβισμένους, ακινητοποιημένους γραφειοκράτες, που κάθονται σε ακριβές καρέκλες και προστατεύουν τη συγγενή παλαιά πελατεία τους.

Ο ίδιος ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος προειδοποιεί ότι αν δεν υιοθετήσουν έγκαιρα φιλόδοξους στόχους για τη μείωση των «κόκκινων» δανείων θα χρειαστεί να ανακεφαλαιοποιηθούν εκ νέου, φορτώνοντας κι άλλα βάρη στον

ελληνικό λαό.

Και το χειρότερο, με την αδυναμία και την αδράνειά τους μπορεί να διαβρώσουν και να υπονομεύσουν τις ορατές έπειτα από πολλά χρόνια προοπτικές ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Δεν χωρεί λοιπόν αμφιβολία ότι επείγει η κινητοποίηση των διοικήσεών τους. Δεν επιτρέπεται να αναμένουν λύσεις από άλλους ή να προσβλέπουν στον πανδαμάτορα χρόνο.

Οι τραπεζίτες μας οφείλουν τάχιστα να αναλάβουν πρωτοβουλίες, ικανές να ελευθερώσουν τα πιστωτικά ιδρύματα από το άγος των «κόκκινων» δανείων.

Να ασκήσουν δηλαδή τα καθήκοντά τους χωρίς φόβο, να πάρουν το ρίσκο που οι περιστάσεις επιβάλλουν, να προχωρήσουν σε γενναίες αναδιαρθρώσεις, να προβούν ακόμη και σε πωλήσεις προβληματικών δανείων.

Αν δεν πράξουν εγκαίρως τα δέοντα θα είναι υπεύθυνοι για όσα δυστυχία θα ακολουθήσουν. Και ας γνωρίζουν ότι τούτη τη φορά δεν θα βρουν ούτε έναν να τους υπερασπισθεί...